

Nr 183.

Av herr Norman m. fl., om ökad avsättning till fonden för friluftslivets främjande.

Under punkt 104 av tionde huvudtiteln till årets statsverksproposition föreslås att en miljon kronor måtte anvisas till avsättning till fonden för friluftslivets främjande för budgetåret 1954/55.

Statens fritidsnämnd har hemställt (skr. 28/8 1953) att anslaget måtte höjas med 1 250 000 kronor till 2 000 000 kronor. Som motiv för sin ansökan anför nämnden att en påtaglig lättnad inträtt beträffande möjligheterna att erhålla byggnadstillstånd. Nämnden anför också att den har sig bekant att flera ansökningar av betydande storlek kommer att underställas nämndens prövning under kommande budgetår. Glädjande nog har det visat sig att de friluftsanläggningar som uppförts med bidrag från nämnden i hög grad bidragit till friluftslivets utrustning och utredning. De ha fört folk ut i skog och mark.

Departementschefen anför i sitt yttrande att han anser det vara angeläget att statligt stöd lämnas för att främja friluftslivet. Han förordar därför en höjning av anslaget, men är icke beredd biträda den höjning nämnden begärt utan föreslår i stället att anslaget uppräknas med 250 000 kronor till 1 000 000 kronor.

Undertecknade motionärer ha vetskap om att statens fritidsnämnd redan innan budgetåret 1954/55 börjat fördelat alla reserverade medel, och därtill kommer att en ny ansökningstid för bidrag ur fonden utgick den 15 januari 1954, vilka ansökningshandlingar måste tillgodoses med medel som komma att ställas till förfogande för budgetåret 1954/55.

En preliminär granskning av inkomna ansökningar visar att dessa uppgå till avsevärda belopp och vida överstiga de anvisade medlen. Nämndens verksamhet måste därför i brist på medel i mycket hög grad inskränkas under budgetåret 1954/55. Detta kan icke vara lyckligt, då man vet att behovet i olika former nu kanske är större än någonsin. Kommuner och ideella föreningar äro också beredda att söka skapa ett betydande antal fritidsanläggningar. Om fritidsnämnden tvingas så avsevärt inskränka sin verksamhet som det här skulle bli frågan om, kommer säkerligen mycket av kommunernas och de ideella föreningarnas intresse att försvagas och deras arbete att avsevärt fördröjas.

Nämnden vitsordar dessutom att antalet ansökningar, särskilt efter lättnaderna på byggnadsområdet, ökas för varje år. Härtill kommer att det

nu — efter 15 års utdelningar från friluftsfonden — kan bli nödvändigt att ta under övervägande, om fritidsmedlen ej blott, såsom enligt hittillsvarande av riksdagen fastställda direktiv, böra disponeras för nyanläggningar utan även, åtminstone i begränsad utsträckning och där synnerligen behjärtansvärda omständigheter föreligga, till nödvändiga förnyelser av utrustning på redan uppförda anläggningar. Detta senare spörsmål griper emellertid så vitt omkring sig att en utredning härom bör företagas av fritidsnämnden innan riksdagen fattar något beslut i denna riktning. Spörsmålet har, särskilt när det gäller husmoderssemesteranläggningar, samband även med frågan om landstings och kommuners medverkan.

Ursprungligen fastställdes att 20 % av tipsmedlen skulle disponeras för fritidsändamål. Skulle detta beslut varit giltigt i dag, skulle ej mindre än 14 miljoner kronor ha avsatts.

Med hänsyn till föreliggande statsfinansiella svårigheter vilja vi i år inskränka oss att föreslå,

att riksdagen måtte besluta att höja avsättningen till fonden för friluftslivets främjande för budgetåret 1954/55 med 250 000 kronor till 1 250 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1954.

David Norman.

Gärda Svenson.

Georg Carlsson.